

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

6. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai, 7.7.2024

Pyhän aihe

Rakkauden laki

Liturginen väri

Vihreä

Alttarikynttilöitä

2 alttarikynttilää

Päivän Psalmi

Psalmi 28:1–2, 6–9 (Luterilaisia virsiä sivu 354)

Vanhan Testamentin teksti

2. Kuningasten kirja 6:8–23

Epistolateksti

Heprealaiskirje 12:25–29

Evankeliumi

Luukas 6:27–31

Virret

Alkuvirsi	183	On meillä aarre verraton
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	262	On hyvyydessään Jumala
Uhrivirsi	325	Tulkaa riemuitkaa
Ehtoollisvirret	731, 736	Isä Taivaan, Riemuitse Siion
Päätösvirsi	822	On Jeesus lunastuksen jo täysin täyttänyt

Kollehtarukous:

Armon ja rakkauden Jumala, jolta kaikki hyvä tulee. Lisää meille uskoa. Vuodata sydämiimme rakkautesi, että voisimme antaa toisillemme anteeksi. Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden. Aamen.

Saarnateksti:

2. Kuningasten kirja 6:8–23

Saarna aihe:

Armoa armon päälle

Johdanto

Päivän Vanhan Testamentin tekstissä profeetta Elisan hätäntynyt palvelija kysyy ylivoimaiselta näyttävän vihollisen edessä: **”Voi, herrani, mitä me nyt teemme?”** (2. Kuningasten kirja 6:15) Profeetan palvelijan sydän oli sokea näkemään Jumalan armon työtä hänen ja profeetta isäntänsä elämässä. Elisa vastasi: **”Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssansa. ja Elisa rukoili ja sanoi: ’Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi.’ Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, ja katso; vuori oli täynnä tulisia hevosia ja tulisia vaunuja Elisan ympärillä.”** (2. Kuningasten kirja 6:16–17)

Luterilaisen opettajan Johann Gerhardin mukaan Jumalan Sanalla on viisi päätehtävää: Jumala Sana, pyhä Raamattu, on annettu meille

- i. Opetukseksi (2. Timoteus 3:16)
- ii. Nuhteeksi (2. Timoteus 3:16)
- iii. Ojennukseksi (2. Timoteus 3:16)
- iv. Kasvatukseksi (2. Timoteus 3:16)
- v. Lohdutukseksi (Roomalaiskirje 14:5)

Tämä pyhän Raamatun historia **opettaa** meitä eli puhuu meille syntisen vanhurskauttamisesta ilman lain tekoja ja ilman mitään ansiota (= Aramin kuninkaan armeijan ihmeellinen pelastuminen tuomion alaisesta tilastaan), **nuhtelee** meitä (= sokeudestamme, niin kuin Elisän palvelija oli sokea eikä nähnyt hyvän Jumalan läsnäoloa heidän kanssaan), **ojentaa** meitä (= miten meidän tulee kohdella vihollisiamme), **kasvattaa** meitä (= niin Elisaa Jumalan Sanan paikkansapitävyydestä kuin Geehasia siitä, että Jumala kärsivällisesti juurruttaa meidät armoonsa), ja **lohduttaa** meitä (= kun näemme, miten Jumala tahtoo, että kaikki tulevat parannukseen (1. Timoteuskirje 2:1- 7), niin Israel, Aramea ja mekin.

Me olemme itsessämme sokeita näkemään Jumalan armoa, sitä, että Jumalan vanhurskauttaa syntisen ja että meillä Kristuksen lahjavanhurskauden tähden on koko Jumalan mielisuosio. Mehän toistuvasti kysymme Elisän palvelijan tavoin hädässämme: *”Voi Herrani, mitä minä nyt teen?”* Olemme myös sokeita näkemään rakkaudettomuuttamme suhteessamme lähimmäiseen ja sen tähden me tarvitsemme myös siihen Jumalan Sanan valon. Jumalan pyhällä kansalla, kristillisellä seurakunnalla, on se käsittämätön etuoikeus, että se, myös sinä, saat säännöllisesti tulla kuulemaan Jumalan profeetallista Sanaa, lakia ja evankeliumia, ja saat vakuutuksen: **”Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssansa”** ja että **”Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet armoa armon päälle”** (Johannes 1:16). Vain Jeesus yksin voi uudistaa elämäsi Jumalan ja lähimmäisen rakastamiseen ja palvelemiseen, ja Hän sen tekee, ensin näytettyään sinulle hädänalaisen tilasi.

1 Profeetta ilmoittaa lain ja evankeliumin (2. Kuningasten kirja 6:8–12)

Kun Aramin kuningas oli sodassa Israelia vastaan ja etsi alati mahdollisuuksia hyökkäykseen, voimme nähdä tämän Jumalan tuomiona; Israelin synnin tähden Jumalan rangaistus ikään kuin roikkui heidän yllä, sillä kansassa vallitsi laajalti epäjumalanpalvelus. (2. Kuningasten kirja 1:2) Jumala ilmoitti profeetan kautta tämän heidän päällensä roikkuvan tuomion, käyttämällä siihen profeetta Elisaa. Kerta toisensa jälkeen uhkaava Jumala viha peitettiin Jumalan kärsivällä rakkaudella ja pitkämielisyydellä. Aramin kuninkaan uhkaukset olivat ikään kuin lain saarnaa Israelille.

Elisa oli profeetta. Myös tämän päivän apostolinen saarnavirka on profeetallinen virka. Sen tehtävänä on paljastaa synti, tuomio, Jumalan uhkaukset ja Jumalan armo ja anteeksiantamus Kristuksessa. Sinunkin synnit paljastuvat, kun kuuntelet Jumalan Sanan saarnaa. Päälläsi uhkaava tuomio katumattoman kuolemasta olkoon alati varoittamassa sinua suruttomuudesta, sillä pyhä Raamattu sanoo: **”Sen tähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, Hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli.”** (Heprealaiskirje 12:28–29)

Ystävä, pelkäätkö ja rakastatko sinä Jumalaa kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi? (Luukas 10:27) Jos et pysty tähän antamaan suoraa ja yksiselitteistä kyllä-vastausta, niin olet niin jokainen muukin meistä, olet rikkonut Jumalaa vastaan. Olet siis velvollinen tunnustamaan syntisi Jumalalle, ja pyytämään, että Hän antaisi Kristuksessa syntisi anteeksi. Olkoon rukouksesi, että saisit palvella Elävää Jumalaa pyhällä arkuudella ja pelolla ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

2 Profeetan rukous (2. Kuningasten kirja 6:13–20)

Nimi Elisa tarkoittaa **”rikkauksien Jumala”** tai myös **”avunhuudon Jumala.”** Rukous ei ollut vieras asia profeetta Elisalle, ei vain nimensä tähden vaan erityisesti siksi, että näin on jokaisen, joka on Jumalan ystävä. Rukous on osa elämää Elävän Jumalan yhteydessä. Kuka sitten on Jumalan ystävä ja miten Jumalan ystäväksi pääsee? Jumalan ystäväksi pääsee kasteen ja Jumalan lahjoittaman uskon kautta. Sana sanoo: **”Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.”** (Genesis 15:6;

Galatalaiskirje 3:6) Jaakob kirjoittaa: **”Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.”** (2:23) Olla vanhurskautettu pitää sisällään sen, että on Jumalan ystävä. Ilman Jumalan anteeksiantamusta sinä kannat katkeraa, hapanta ja vihaista mieltä Elävää Jumalaa kohtaan. Löydät kyllä kaikenlaisia vikoja Jumalasta; miksi Hän on sallinut sellaisen ja sellaisen vääryyden tai mielestäsi epäoikeudenmukaisen asian tapahtua. Mutta tiedäthän itsekkin, että vastalauseesi Jumalaa kohtaan ovat vain syntisen luontososi tuottamia valheita. Jumala ei muutu, Hän ei toimi oikukkaasti niin kuin syntinen ihminen. Jumala on hyvä ja kaiken siunauksen lähde. Sen tähden Jumala yksin vaikuttaa **”kaikki yhdessä niiden parhaaksi, jotka Häntä rakastavat.”** (Roomalaiskirje 8:28)

Epäilemättä Elisa vietti yksinkertaista ja hiljaista elämää jumalisuudessa. Epäilemättä myös Aramin kuninkaan juonet Israelia vastaan olivat paljastuneet Elisan rukoukskammiossa. Nyt Elisa keskustelelee säikähtyneen palvelijansa kanssa. Suuri armeija on piirittänyt kylän, jossa he asuvat. Hevosten hirnunta, sotavaunujen puurenkaiden kolina kivikossa, sotamiesten huudot ja Elisaa ja hänen palvelijaansa kohti sojottavat keihäät ja jouset olisivat saaneet kenet tahansa meidät vapisemaan ja pelkäämään. Elisan vastaus tilanteeseen oli selvä: hänen tehtävänään oli rukoilla Herraa: **”Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi. Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, ja katso; vuori oli täynnä tulisia hevosia ja tulisia vaunuja Elisan ympärillä.”** (2. Kuningasten kirja 6:16–17) Elisa tiesi, että Jumala kuulisihan häntä, sillä Elisa oli uskon kautta syntisenä vanhurskautettu ja hän oli siis Jumalan ystävä. Kuuluuko tämä asia sitten vain Vanhan Testamentin jaloihin aikoihin? Ei, sillä evankeliumi sanoo: **”En Minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen Herransa tekee; vaan ystäviksi Minä sanon teitä, sillä Minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä Minä olen kuullut Isältäni.”** (Johannes 15:15)

3 Jumalan armon ylenpalttisuus (2. Kuningasten kirja 6:21–23)

Kun Aramin armeija oli sokeutettuna viety Samariaan eli Israeliin, jossa Israelin kuningas asusteli, oli kuninkaan ensimmäinen ajatus: **”Surmaanko minä heidät?”** (2. Kuningasten kirja 6:21) Elisa vastaa: **”Älä surmaa. Surmaatko sinä ne, jotka otat vangiksi? Pane heidän eteensä ruokaa ja juomaa ja anna heidän syödä ja juoda.”** (2. Kuningasten kirja 6:22)

On sanottu, että profeetta Elisan virka oli enemmän evankeliumin virka, kuin edeltäjänsä profeetta Elian. Näin varmaan olikin. Aramin kuninkaan joukot pelastuivat – armosta! Jäädä henkiin ja saada vielä juhla-ateria oli täyttä evankeliumia Aramin kuninkaan sotajoukolle, mutta myös Israelin kuninkaalle ja Elisan palvelijalle. Tästä voimme sanoa: **”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat.”** (1. Korinttolaiskirje 2:9) Tämä on Jumalan armo ylenpalttisuutta; tämä on ansaitsematonta armoa meille syntisille. Vaikka Aramista ja Israelista ei voida sanoa, että tämä oli valmistettu heille, koska he rakastivat Jumalaa – heidän eivät tekstin mukaan rakastaneet, mutta Jumala valmisti tämä heille Elisan kautta Jumalan mittaamattoman suuren armon ja syntisiä kohtaan säälivän rakkautensa ilmoituksena.

Rakas ystävä; sinutkin on tänään kuljetettu tällaisen armon aterian äärelle. Olet ollut sokea, mutta Jumala on Pyhän Henkensä kautta Sanallaan avannut sinun silmäsi. Et voi millään muotoa sanoa ansainneesi Jumalan Pojan armopöytää, pyhää ehtoollista, jossa saat pelkkää syntien anteeksiantamusta ja joka on jo itsessään Jumalan ystävyuden osoitus. Vihamielisyyks on nyt pois ja Jumalan ystävyys on tuotu tilalle. Herra Jeesus Kristus on ansainnut sinulle Jumalan ystävyuden, ja on sen pannut toimeen pyhässä kasteessasi ja lahjoittamassaan uskossa. Nyt Hän vielä ruokkii sinua seurakunnassaan ruumiinsa ja verensä aterialla. Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa